కొంప కూలింది

శ్రీమతి కల్యాణీ సోమరాజు

బ్రతుకులో సుఖం పోయింది సీతాలుకి!

వెలుగు రాకుండానే లేస్తుంది. చీకటి పడేవరకు కాయకష్టంతోనే సరిపోతోంది. తమ రెండు పొట్టలు నిండటానికింత ఆరాటమా! అనుకుంటుంది. కాని తప్పదని తెలుసు ఆమెకు కొడుక్కి తను- తనకి వాడు ఇద్దరే ఇప్పుడు వాడు కూడ రెండు రోజుల జ్వరంతో మంచం మీద వుండేసరికి సీతాలుకి ప్రపంచం మరింత శూన్యంగా వుంది. తను పని చేస్తున్న ఇళ్ళల్లో ముందుగా డబ్బు తీసుకుని డాక్టర్‌కి చూపించాలనుకుంది. కాని వాళ్ళిచ్చిన డబ్బులు డాక్టర్ ఫీజుకి, మందులకి సరిపోయేలా లేవు. వున్న డబ్బంతా రోగానికి ఖర్చు అయితే ఆ తరువాత తాము బతికేదెలా అన్న ప్రశ్న కూడా వుంది. అందుకే క్యూలో నుంచుని ధర్మాసుపత్రి వాళ్ళు పోసే రంగు నీళ్ళే గతి అయినాయి సీతాలుకి. ఇంచు మించు గంటసేపు క్యూలో నిలబడితే వచ్చాయి అవి.

ఇంటి దగ్గర కొడుకెలా వున్నాడో అన్న భావంతో ఓపిక లేకపోయినా చురుగ్గా అడుగేసింది సీతాలు. రాజ్యం వుంటే తనకీ బాధ వుండేది కాదు. ఏమైందో. రాజ్యం. తను ఒంటరి బ్రతుక్కి తోడు అయిందనుకొని సంతోషించే లోగా ఆమె వారం నుండి కన్పించటం లేదు. ఆమె బ్రతుక్కి అది సహజం అనుకుని సమాధాన పడలేక పోతోంది సీతాలు. నిజమే! తను పనిలోకి వెళ్ళిన సమయంలో కొడుకుని చూసుకునేది రాజ్యం. అయితే పగలంతా ఎంతో అందగా వుండే రాజ్యం సాయంకాలం కాగానే మొహాని కింత పౌడర్ పులుముకుని పెట్టిలోంచి పాత శిల్క్ చీర తీసి కట్టుకుని "వస్తానక్కా" అంటూ జారుకుంటుంది.

సీతాలు చాలాసార్లు నిలదీసింది రాజ్యాన్ని. సమాధానం చిన్న చిరునవ్వు! అంతే. పోన్లే ఆమె గొడవ తనకెందుకు తనతో వుంటే ఈ వసారాలో సగభాగాన్ని, సగం అద్దెని భరిస్తోంది. అందుకు బదులుగా తాను ఆమె జీవితాన్ని ఏలెయ్యాలని అనుకో కూడదు అనుకుంది సీతాలు. ఆమెకు నీడ కావాలి. తనకు తోడు కావాలి. అంతకంటే మించి ఒకరికొకరం ఇంకేమి కాము అని సమాధాన పడింది."

అయితే ఆ ఇంటి కామందు తన ఇంట్లో ఒక వాటా ఇవ్వటమే కాదు సీతాలుమీద అధికారం కూడా కావాలను కునేవాడు. సుబ్బయ్య నైజం తెలిసి సీతాలు తన జాగ్రత్తలో తానుండేది. రాజ్యం కూడ వుందన్న నిశ్చింత సీతాల్లో వుంటే- రాజ్యం లాంటి బజారు దాన్ని తన ఇంట్లో చేర్చినందుకు ఉక్రోషం సుబ్బయ్యలో పేరుకుంది. ఎప్పుడు సీతాలు ఒంటరిగా కన్పించినా ముందా పిల్లను ఖాళీ చేయించు. లేకపోతే నువ్వు కూడా ఖాళీ చెయ్యి అని బెదిరించే వాడు. సీతాలు విని విననట్లు వుండి పోయేది.

ఎవర్ని ఎదిరించి బ్రతకలేమని తెలుసు సీతాలుకి. సుబ్బయ్యకి ఎంత చెడ్డ మనసున్నా అతనికి కిరాణా షాపు కూడా వుంది. అందులో అప్పుడప్పుడు నీళ్ళు కలిపిన కిర్సనాయిల్, పురుగులు పట్టిన బియ్యం బజారు ధరకంటే ఓ పావలా తక్కువకే ఇస్తాడు సీతాలుకి. అదే మహోపకారం అనుకుంటుంది సీతాలు.

సీతాలు ఆతృతగా వచ్చి దగ్గరికి వేసివున్న తలుపు నెట్టింది.

మంచం మీద కొడుకు లేడు. పొద్దున తెచ్చుకున్న అన్నం కుక్క తినిపోయి నట్లుంది. ఇల్లంతా అన్నపు మెతుకులే!

నేలపాలైన అన్నం గురించి దిగులు పడలేదు సీతాలు. జ్వరంతో పడుకున్న కొడుకు ఏమైయ్యాడా అని ఖంగారు పడింది. తలుపులు గడియ వేసి వెతుక్కుంటు బయలుదేరింది. కొంచెం దూరం నడిచేసరికి ఆమె కాళ్ళు ఆగిపోయాయి.

నేలకి ఒరిగి పోయిన పాక దగ్గర కూర్చుని వున్నాడు సీతాలు కొడుకు. పడిపోయిన పాక క్రింద నాలుగైదు పందులు హాయిగా సంసారం చేస్తున్నాయి. సీతాలుకి ఆ దృశ్యం చూడగానే బాధతో కన్నీళ్ళు కారాయి. ఒకప్పుడు తానా ఇంట్లో దీపం పెట్టింది. తన మామ వీరయ్యతో సంసారం చేసింది. నీడపట్టున వుండి నిశ్చింతగా రోజులు గడిపింది. ఈనాడు పొట్ట చేత బట్టుకుని నడిబజార్లో నిలబడింది. కారణం....

★ ★ ★ ★

ఉప్పెనలా వచ్చిన గోదారి వూళ్ళని వూళ్ళని తనలో కలిపేసుకొంది. గోదావరి కోపానికి ఆహుతి అయిన ఎన్నో జీవితాల్లో సీతాలు బ్రతుకు ఒకటి. ఇల్లు పోగొట్టుకొని వరద శిబిరాల్లో జేరారు సీతాలు కుటుంబం. వాళ్ళు పెట్టినప్పుడు తింటూ లేనప్పుడు పస్తులుంటూ గడిపారు కొన్నాళ్ళు. ఎక్కువ రోజులు అలా వుండాలంటే విసుగేసింది వీరయ్యకి.

మూట ముల్లె కట్టుకుని కూలిపని కోసం ఏదైనా వూరు వెళతానంటూ బయలు దేరాడు వీరయ్య.

సీతాలు "నేను వస్తాను మామ." అంటూ తనూ బయలు దేరింది.

"నువ్వేడకే! కొత్త వూరు కొత్త మనుషులు. ముందు నేనెళ్ళి నాలుగు డబ్బులు సంపాదించనీ! అయినా ఈడ మన కొంప గోడు వదిలి నువ్వు నాతో ఎందుకు?"

"నేనొంటరిగా ఈడ వుండలేను మామ. నేను, పిల్లగాడు నీతోనే వత్తాం" అంటు మొండి కేసింది సీతాలు.

"నేను మాత్రం మిమ్మల్నొదిలి ఎన్నాళ్ళుంటానే. పని పాడు లేకుండా వూరికే కూర్చుంటే మన బతుకు లెళ్ళవు. అందుకు నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించగానే బేగిరం వచ్చేత్తా అంతవరకు మన గూడెం వాళ్ళంతా నీకు సాయంగా వుంటారు లేయ్యే. బయపడక." అంటూ ఓదార్చాడు వీరయ్య సీతాలు చేసేదిలేక అయిష్టంగానే భర్తను సాగనంపింది.

మెల్లగా వరద హడావిడి తగ్గింది. తమ గూడెం వారంతా ఎవరి ఇళ్ళకు వాళ్ళు వెళ్ళి పోయారు. ప్రభుత్వం చేసిన సహాయం తోను, అప్పో, సొప్పో చేసో పడిపోయిన ఇళ్ళు నిలబెట్టు కున్నారు. సీతాలుకి ఇవేవి లేకపోయాయి కొడుకుని తీసుకుని సుబ్బయ్య ఇంటి వసారాలో తల దాచుకుంది, కొడుకుతో! అద్దె ఒక్కతి భరించలేక రాజ్యాన్ని చేర్చుకుంది.

అమ్మా! అంటూ కొడుకు వచ్చి రెండు కాళ్ళు చుట్టేయటంతో.... ఉలిక్కి పడింది సీతాలు.

"ఏరా! ఇక్కడేం సేత్తున్నావురా ఇంత ఎండలో తిరిగితే జొరం ఎక్కువౌద్దిరా !" అంటూ కొడుకుని దగ్గరకు తీసుకుంది

"అమ్మా! మన గుడిసెలో పందు లున్నాయి...."

"ఔను బాబు. మన మెవ్వరం లేముగా అందుకని ఆటికి ధైర్యం."

"మన గుడిసె కట్టుకుని ఇక్కడకి వచ్చేద్దామే."

"అలాగేరా. ముందు మీ అయ్యని రాని".

"అయ్య ఎప్పుడొత్తాడు?"

'బోలెడు డబ్బులు సంపాదించాక వచ్చేత్తాడు. అప్పుడు ఈ పాకేంటి మంచి బంగ్లా పెంకుతోనే కట్టేసుకుందాం ఇల్లు.'

"బలె బలె పోలిగాడికి పాకే. మనకి అంతకంటే మంచి ఇల్లు కదమ్మా"

"ఔనురా" కొడుకుని వూరడించటానికి సీతాలు ఏవో మాటలు చెప్పినా మనసులో కొండంత దిగులు రోజు రోజుకి పెరిగి పోతూనే వుంది.

అప్పుడే తన మావ వెళ్ళి నెల రోజులు దాటి పోయాయి. ఓ కబురు లేదు. ఏమైయ్యాడో! కూలి పనులు దొరక్క ఎంత దూరం వెళ్ళాడో. ఎప్పటికి తనకి మంచి రోజులు వస్తాయో. తను ఇన్నాళ్ళు

పడ్డ బాధలన్ని మావ కౌగిట్లో మర్చిపోవాలి. కష్టమొ సుకమొ ఇద్దరు ఒక చోట వుంటే అదో ఇదం. ఇలా జంట తెగిన పక్షుల్లా చెరో దారి అయితే అది నరకమే. ఆ రోజంతా సీతాలు అన్యమనస్కంగానే వుంది.

కొడుక్కి జ్వరం కొంచెం జారటంతో మనసు కొంచెం తేలిక పడింది. గంజి కాచి కొడుక్కి కొంచెం ఇచ్చి అదే తను కొంచెం త్రాగింది.

రాజ్యం సామాను ఆమె వదిలేసిన బట్టలు చూడగానే మళ్ళీ మనసు ఆమె మీదకు మళ్ళింది. ఏమైందో రాజ్యం.

"అప్పుడప్పుడు పొరుగూరు వెళ్తున్నానని రెండు మూడు రోజులు రాకుండా వుండి పోవటం జరిగింది. కాని ఏకంగా ఇన్ని రోజులు ఎప్పుడు వుండలేదు. రాజ్యం ఎక్కడున్నా క్షేమంగా వుండాలి" అనుకుంది మంచి మనసుతో సీతాలు.

ఇంతలో ఎవరో గొళ్ళెం చప్పుడు చేయటంతో ఉలిక్కిపడి లేచింది సీతాలు.

రాజ్యం వచ్చిందేమొ అనుకుని ఒక్క ఉదుటున వెళ్ళి తలుపు తీసింది. ఎదురుగా సుబ్బయ్య.

"తమరా! రాజ్యం అనుకున్నాను."

"అదా. అదేమొస్తుందే. దాన్నెప్పుడో జైల్లో తోసుంటారు."

"అలా అనకండి. పాపం."

"పాపమా. అదెలాటిదో నీకు తెలుసా. బజారు ము..."

"అవండి బాబు. ఆమెలాటిదైనా నాకు ఇంతవరకు హాని చేయలేదు."

"సర్లే. అయితే ఒక్కదానివే తొంగున్నావన్న మాట." అంటూ వెకిలిగా నవ్వాడు.

సుబ్బయ్య రాక, అతని మాటలు అర్థం చేసుకోలేనంత అమాయకురాలు కాదు సీతాలు. ఆమెకు అతన్ని చూసిన దగ్గిర్నుంచి వెన్నులో ఒణుకు మొదలైంది.

"ఇంత రాత్రి ఏళ నా వాటా వైపు మీరు రావటం ఏమి బాగా లేదు బాబు."

"రాత్రి క్కాకపోతే పగలు రమ్మంటావా, నువ్వో పిచ్చి మాలోకంలా వున్నావ్!"

"బాబు. మీరేటి అనుకుంటున్నారో. ఈ సీతాలు అలాటిది కాదు. బతికినంత కాలం నిప్పులానే బతుకుతుంది. మీరు ఎళ్ళండి. నలుగురికి తెలిత్తే మీరే అల్లరి పాలౌతారు."

"ఓహోహో. ఏం చేస్తావే!"

"మీరేమన్న వెదవ పని చేత్తే అరిచి అల్లరి చేత్తా!"

"చాలా గడుసు దానివేనే సీతాలు!" సుబ్బయ్య కంఠం హఠాత్తుగా మృదువుగా మారింది.

"ఛీ! అందితే జుట్టు అందకపోతే కాళ్ళు. ఎదవబుద్ధి" అనుకుంది సీతాలు.

"అయినా యీ పాచిపనులు చేసుకునే ఖర్మ నీకేంటే సీతాలు. నా మాటవిని నాదానివైయ్యావంటే నిన్ను మహారాణిని చేస్తా. నీ గుడిసీ నేనే వేయిస్తా. నువ్వు కాయకష్టం చేసుకుంటూ బతకక్కర్లేదు."

"ఏం బాబు పరాయివాడి పెళ్ళామంటే పడుపుదానిలా కన్పిస్తుందా మీ కంటికి. నా మావ వచ్చాక మీ సంగతి చెప్పానంటే సోదిలోకి లేకుండా సేస్తాడు."

"ఆఁ ఆడు వత్తాడు. నిన్ను ఏలుకుంటాడు!"

"తమకంటే ఎక్కువ డబ్బే కూడబెట్టి వత్తాడు నా మావ. మీ కళ్ళతో మీరే చూత్తారు. ముందు వెళ్ళండి ఇక్కడ్నుంచి."

"ఏమిటే నీ పొగరు? నా కొంపలో వుంటూ నన్నే పొమ్మంటావా...... ఈపట్టున నిన్నేం చేసినా అడిగేదిక్కెవరే నీకు" అంటూ ముందుకు అడుగువేసాడు.

"ఓ రంగయ్య బాబాయి, లక్ష్మమ్మ పిన్నీ" అంటూ గట్టిగా అరిచింది సీతాలు. ఇంతలో దూరాన ఏదో రిక్షా చప్పుడు విన్పించి సుబ్బయ్య ఒక అడుగు వెనక్కు వేసాడు.

"సరే ఎన్నాళ్ళు చేస్తావో ఈ మొండితనం చూస్తాను. నా యింట్లో వుండాలంటే నా మనిషిగా వుండాలి. లేకపోతే తెల్లవారే సరికి ఇల్లు ఖాళీచేసి వెళ్ళిపో. ఇంకా వున్నావంటే నా మాట ఒప్పుకొని వున్నావనుకుంటాను. ఈ సుబ్బయ్య సంగతి నీ కర్మం అయ్యేలా చెబుతాను. ఏమనుకున్నావో నన్నెదిరించి నా యింట్లో ఒక్క నిముషం కూడా వుండలేవు" బయటకు నడిచాడు సుబ్బయ్య.

సీతాలు మతిలేని దానిలా చూస్తూ కూలబడింది. గుండెల్లోంచి సుళ్ళు తిరుగుతూ వచ్చిన దుఃఖాన్ని ఆపేవారు ఎవ్వరూ లేరు.

రేపటినుంచి ఈమాత్రం నీడ కూడా వుండదన్న బాధ కంటే తనిలా ఒంటరిగా ఈ జీవితాన్ని ఎన్నాళ్ళు ఎదురీదగలదు అన్న భయమే ఆమెకు ఎక్కువైంది.

"ఎక్కడున్నావు మాఁవా? నిముషం ఆలేశం అయితే ఆకలి కుండలేవు. గంట నే కన్పించకపోతే ఇల్లంతా చిందులేసేవాడివి. ఈనాడు యిలా ఒంటరిదాన్ని చేసి ఏడ కెళ్ళిపోనావు. నీ సీతాలుకి డబ్బు ముఖ్యం అనుకున్నావేమో. కాదు. మాఁవా కాదు. నువ్వు దగ్గరుంటే గంజి అయినా పరమాణ్ణమే. మన కొంప నిలబెట్టుకోటానికి నువ్వింత వరకు సంపాదించింది చాలదా మాఁవ. ఇంకా సంపాదించి ఏం చేత్తాం? నీ సీతాలు నీ కోసం ఎదురు చూసి ఎదురు చూసి కన్ను మూసాక నాకు గోరి కడతావా ఆ డబ్బుతో! వద్దు మాఁవ. నువ్వు సంపాదించింది చాలు. వచ్చెయ్యి. నీ గుండెల్లో తల దాచుకోనీయు మాఁవ......." సీతాలు అస్పష్టంగా గొణుక్కుంటూనే వుంది ఆ రాత్రంతా!

* * * * *

అయితే సీతాలుకి తెలియని విషయం ఒకటుంది. డబ్బు సంపాదన కోసం భార్యని, కొడుకుని వదిలివెళ్ళిన వీరయ్యకి, నాలుగు రాళ్ళు వెనకెయ్యగానే అతనిలో కోరికలు కూడా విజృంభించాయి.

అప్పుడే పరిచయం అయింది రాజ్యంతో! రాజ్యం ఈసారి వీరయ్యని కస్టమర్‌గా ధర కట్టి వదల్లేదు. తాళి కట్టించుకుని ఇల్లాలైంది. రాజ్యం మోజులో వున్న వీరయ్యకు తాను అంతకుముందే ఓ ఆడదాని మెళ్ళో తాళి కట్టానన్న విషయం గుర్తుకు రాలేదు.

అయితే రాజ్యానికి తెలియదు తన కిన్నాళ్ళు ఆశ్రయం యిచ్చిన ఇల్లాలి సంసారమే తనిప్పుడు పడగొట్టానని.

సీతాలుకి తెలియదు తమ కొంప కూలిపోయిందని. □